

gọi thăm

*muốn trở lại sợ em buồn chẳng nói
muốn sang rồi lại sợ chẳng ai mong
ngày trôi đi sao trống vắng lạ lòng
đêm mặc áo linh hồn đau đón ngủ*

*nói với em còn gì đâu nói nữa
thà tưởng đời tình ái đã bay xa
để không mong không đợi với không chờ
cũng chẳng phải đục lấm nước mắt*

*đêm hôm qua tiếng cười soi dấu mặt
hồn nhuộm đầy một giấc mơ xanh
anh băng khuâng và tưởng thấy được gần
mái tóc rối dâng đen màu ảo vọng
buổi chiều xưa em lại tiễn anh đi
buổi chiều xưa mây đổi áo sang mùa
lên núi ngự để nghe lòng thấp xuống*

*lời năm xưa vẫn còn ru giấc mộng
mà em hồ như rất dễ quên mau
em không ôm kỷ niệm sáng kinh cầu
anh vẫn mở vòng tay ghì giữ lại
với thư xưa anh còn say đọc mãi
để mơ màng tưởng nhớ búp tay em
để đau thương cho tiếng gọi ưu phiền
sợ hơi thở em còn bay biến hết*